

Zadeva C-482/18**Predlog za sprejetje predhodne odločbe****Datum vložitve:**

24. julij 2018

Predložitveno sodišče:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska)

Datum predložitvene odločbe:

13. julij 2018

Tožeča stranka:

Google Ireland Limited

Tožena stranka:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (upravno in delovno sodišče v glavnem mestu) [...] (ni prevedeno)

Predložitveno sodišče je v upravnem sporu, ki ga je tožeča stranka, družba [...] (ni prevedeno) Google Ireland Limited ([...] (ni prevedeno) Dublin [...] (ni prevedeno)) proti toženi stranki, Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága (nacionalni davčni in carinski urad, direktorat za velike davčne in carinske zavezance) ([...] (ni prevedeno) Budimpešta [...] (ni prevedeno)) sprožila glede upravne odločbe z davčnega področja, sprejelo ta

sklep:

Predložitveno sodišče prekine postopek v tej zadevi in Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predloži ta vprašanja:

1. Ali je treba člena 18 in 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU) ter prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujejo davčni zakonodaji države članice, ki v okviru sistema nalaganja glob zaradi opustitve obveznosti registracije v zvezi z davkom na oglaševanje omogoča, da je globa za opustitev, ki se lahko naloži družbam, ki nimajo sedeža na Madžarskem, do 2.000-

krat višja od globe za opustitev, ki se lahko naloži družbam s sedežem na Madžarskem?

2. Ali lahko neobičajno visoka sankcija kazenske narave iz prejšnjega vprašanja ponudnike, ki nimajo sedeža na Madžarskem, odvrne od opravljanja storitev na Madžarskem?

3. Ali je treba člen 56 PDEU in prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi, v skladu s katero se za podjetja s sedežem na Madžarskem obveznost registracije samodejno, brez posebne zahteve izpolni z izdajo madžarske davčne številke ob vpisu v madžarski sodni register, ne glede na to, ali sploh objavljajo oglase, medtem ko za podjetja, ki na Madžarskem nimajo sedeža, vendar objavljajo oglase na Madžarskem, do tega ne pride samodejno, ampak morajo posebej izpolniti obveznost registracije, ob opustitvi katere se jim lahko izreče posebna sankcija?

4. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, torej če se ugotovi, da ta člen nasprotuje taki ureditvi, ali je treba člen 56 PDEU in prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujeta sankciji, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki je bila naložena zaradi opustitve obveznosti registracije v zvezi z davkom na oglaševanje?

5. Ali je treba člen 56 PDEU in prepoved diskriminacije razlagati tako, da nasprotujeta določbi, po kateri odločba o naložitvi globe podjetjem s sedežem v tujini z vročitvijo postane dokončna in izvršljiva ter se lahko upravni spor zoper njo sproži le v postopku, v katerem mora sodišče odločiti brez obravnave in so dovoljeni izključno listinski dokazi, medtem ko lahko podjetja s sedežem na Madžarskem globo, ki jim je bila naložena, izpodbijajo s pritožbo, poleg tega pa ni omejitev niti v zvezi s sodnim postopkom?

6. Ali je treba člen 56 PDEU v povezavi s pravico do dobrega upravljanja iz člena 41(1) Listine o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) razlagati tako, da ta zahteva ni izpolnjena, če se dnevno naloži globa v trikratnem znesku, pri čemer se ponudnik storitev še ni seznanil s prejšnjo odločbo in je zato nemogoče, da do naložitve naslednje globe odpravi to opustitev?

7. Ali je treba člen 56 PDEU v povezavi s pravico do dobrega upravljanja iz člena 41(1), pravico do izjave iz člena 41(2)(a) ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča iz člena 47 Listine razlagati tako, da te zahteve niso izpolnjene, če odločbe ni mogoče izpodbijati s pritožbo in so v postopku upravnega spora dovoljeni izključno listinski dokazi, ter mora sodišče v zadevi odločiti brez obravnave?

[...] (ni prevedeno) (postopkovne določbe nacionalnega prava)

Obrazložitev

Dejansko stanje:

Tožeča stranka je družba, registrirana na Irskem, katere sedež in osrednja uprava sta v Dublinu.

Tožena stranka je z odločbo [...] (ni prevedeno) z dne 16. januarja 2017 tožeči stranki za opustitev obveznosti registracije za davke na oglaševanje iz členov od 7/B do 7/D a reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény (zakon št. XXII iz leta 2014 o davku na oglaševanje, v nadaljevanju: Ratv.) naložila globo za opustitev, in sicer prvič v znesku 10.000.000 (deset milijonov) HUF, nato pa vsak dan v trikratnem znesku predhodno naložene globe, v skupnem znesku 1.000.000.000 (ene milijarde) HUF.

Tožena stranka je v obrazložitvi svojih odločb navedla, da je na podlagi prijav naročnikov ugotovila, da je tožeča stranka v letu 2016 opravljala dejavnost, za katero se plačuje davek na oglaševanje, vendar ni izpolnila obveznosti registracije v zvezi z začetkom opravljanja obdavčljive dejavnosti iz člena 7/B(1) Ratv.

Spor med strankama

Tožeča stranka je zoper odločbe davčnega organa sprožila upravni spor in predlagala njihovo razveljavitev.

Menila je, da je naložitev globe za opustitev na podlagi člena 7/B Ratv. zaradi opustitve registracije pri davčnem organu v nasprotju z določbami členov 18 in 56 PDEU, ker lahko madžarske družbe svoje obveznosti iz Ratv. izpolnijo lažje in se v danem primeru tudi sankcije, ki se jim naložijo, nesorazmerno razlikujejo.

Poudarila je, da v skladu s pravom Unije ni prepovedana le neposredna diskriminacija na podlagi državljanstva med posamezniki (sodbe C-294/97 Eurowings Luftverkehrs AG/Finanzamt Dortmund-Unna, C-98/14, C-76/90, C-33/74, M. Van Binsbergen/Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Metaalnijverheid), ampak tudi vsak nacionalni ukrep, ki lahko privede do diskriminatornega učinka (posredna ali prikrita diskriminacija, sodba C-134/93).

Navedla je, da je sodna praksa Evropske unije glede sankcij, ki jih lahko naloži država članica, enotna, in v skladu z njo upravni ukrepi ali sankcije ne smejo presegati tistega, kar je nujno potrebno za uresničitev cilja, ki se mu sledi, in sankcija ne sme biti tako nesorazmerna glede na težo kršitve, da bi to oviralo svoboščine, ki so zagotovljene v Evropski uniji. V sodni praksi je priznано, da čeprav izbira sankcij spada v nacionalno pristojnost, morajo države članice to pristojnost izvajati ob upoštevanju prava Unije in temeljnih načel tega prava, torej tudi načela sorazmernosti (sodbe C-210/91, Komisija Evropskih skupnosti/Helenska republika, C-262/99, Paraskevas Louloudakis in Elliniko Dimosio, in C-375/95, Komisija Evropskih skupnosti/Helenska republika).

Tožeča stranka se je sklicevala na zadevo C-3/95, Reisebüro Broede/Gerd Sandker, in poudarila, da morajo države članice, če želijo uvesti ukrep, ki lahko povzroči neposredno diskriminacijo, upoštevati pogoje, določene v odločbi Sandker, torej to, da ukrep ne sme biti diskriminatoren, utemeljen mora biti s splošnim interesom, biti mora primeren za zagotovitev uresničitve zadevnega cilja in ne sme presegati tega, kar je potrebno za doseg cilja, ki se mu sledi.

Menila je, da je naložitev globe za opustitev na podlagi člena 7/B Ratv. v nasprotju s pravom Evropske unije, ker za tožečo stranko veljajo manj ugodni pogoji, kot za družbe, ki so bile ustanovljene na Madžarskem in ponujajo isto storitev. Globa za opustitev, ki je vsaj 20-krat, ali celo 2000-krat višja od globe, ki se lahko naloži domačim družbam, je hudo diskriminatorna za družbe, ustanovljene v drugih državah članicah, in lahko povzroči omejitev svobode opravljanja storitev znotraj Unije.

Poudarila je, da v obravnavanem primeru znesek globe za opustitev presega to, kar je nujno potrebno za doseg cilja, ki se mu sledi, in da glede na kratek čas med sprejetjem odločb, nastop njihove dokončnosti in izvršljivosti z vročitvijo ter izključitev možnosti pritožbe in oprave obravnave v sodnem postopku v primeru tujih davčnih zavezancev nacionalna ureditev ne izpolnjuje pogojev iz sodbe Sandker, zato je tako naložena globa za opustitev diskriminatorna, določitev davčnih pravil, ki so manj ugodna za tuje družbe, pa ni mogoče utemeljiti niti s tem, da je njihov siceršnji cilj zagotovitev enotnosti obdavčevanja.

Opozorila je, da globa za opustitev svobodo opravljanja storitev znotraj Unije omejuje celo, če se znesek globe za opustitev, ki se lahko naloži tujim družbam, ne bi štela za diskriminatornega v razmerju do družb, ustanovljenih na Madžarskem, ki ponujajo isto storitev. Poudarila je, da je Sodišče Evropske unije v sodbi, izdani v zadevi C-98/14, razsodilo, da člen 56 PDEU ne zahteva le odpravo vsakršne diskriminacije ponudnika s sedežem v drugi državi članici na podlagi njegovega državljanstva, temveč določa odpravo vseh omejitev, če te prepovedujejo, ovirajo ali zmanjšujejo privlačnost storitev ponudnika s sedežem v drugi članici, kjer ta zakonito opravlja podobne storitve. Po razlogovanju tožeče stranke znesek globe za opustitev v višini 1 milijarde HUF, ki ji je bil dejansko naložen, dosega mero, ki lahko zmanjšuje privlačnost opravljanja storitev na Madžarskem, in ni razloga, ki bi upravičeval to omejitev.

Dodala je, da so davčni zavezanci, ki so tuji rezidenti, v bistveno slabšem položaju tudi s procesnopravnega vidika, ker medtem ko postane v skladu s členom 7/B(4) Ratv. odločba o globi, naloženi na podlagi tega člena, dokončna in izvršljiva z vročitvijo, se lahko globa, ki je bila domačim davčnim zavezancem naložena na podlagi člena 172 az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Zakon o davčnem postopku, v nadaljevanju: Art.), v skladu s členom 136(1) izpodbija s pritožbo, poleg tega pa so v upravnem sporu v smislu člena 7/B(4) Ratv. dovoljeni izključno listinski dokazi, in sodišče odloči brez obravnave, medtem ko člen 143(1) Art., ki se uporablja za domače davčne zavezance in XX. poglavje a

polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Zakon št. III iz leta 1952 o pravnem postopku, v nadaljevanju: Pp.), ne vsebuje takih omejitev.

Poudarila je, da je v Ratv. uporabljen takšen sistem sankcij povračilne narave, ki neposredno in hudo krši lastninsko pravico iz člena 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

Po mnenju tožeče stranke sporne določbe osebi, ki ji je bila naložena globa, ne zagotavljajo pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker postanejo odločbe z vročitvijo dokončne in izvršljive, možnosti za dokazovanje so omejene, tujec pa na razpolago izjemno kratek čas za primerno pripravo na postopek in uveljavljanje svojih pravic, zato Ratv. omejuje pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja iz člena 47 Listine.

Poudarila je, da mora biti v skladu s členom 52 Listine kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava Listina, predpisano z zakonom in mora spoštovati bistveno vsebino teh pravic. Ob upoštevanju načela sorazmernosti so omejitve dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.

Tožena stranka je predlagala, naj se ta tožba zavrne.

Menila je, da pri davku na oglaševanje ne gre za omejitev na podlagi državljanstva, ker v Ratv. globa v višini 1 milijarde HUF ni določena samo za neizpolnitev davčne obveznosti tujih oseb, ampak je tako v členu 7/B kot členu 7/C namerno nespoštovanje davčnih obveznosti s strani domačih davčnih zavezancev sankcionirano z globo v enakem ali združeno maksimiranem znesku.

Navedla je, da je tožeča stranka z namernim nespoštovanjem davčne obveznosti na Madžarskem prišla do konkurenčne prednosti glede na osebe s sedežem na Madžarskem, ki objavljajo oglase, ki svojo davčno obveznost izpolnjujejo v skladu s predpisi, in je to, da tožeča stranka davčne obveznosti na Madžarskem ni izpolnila od 1. januarja 2015, tako huda kršitev, ki upravičuje naložitev globe v visokem znesku, ki spodbuja k izpolnitvi davčnih obveznosti in ne omejuje svobode opravljanja storitev.

Upoštevena zakonodaja Unije

Člen 18 PDEU določa, da je, kjer se uporabljata Pogodbi in brez poseganja v njune posebne določbe, prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo.

Na podlagi člena 56 PDEU so omejitve svobode opravljanja storitev v Uniji prepovedane za državljane držav članic, ki imajo sedež v eni od držav članic, vendar ne v državi osebe, ki so ji storitve namenjene.

V skladu s členom 41(1) Listine ima vsakdo pravico, da institucije, organi, uradi in agencije Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku.

Člen 41(2) Listine določa, da ta pravica vključuje predvsem:

(a) pravico vsake osebe, da se izjasni pred sprejetjem kakršnega koli posamičnega ukrepa, ki jo prizadene;

(c) obveznost uprave, da svoje odločitve obrazloži.

V skladu s členom 47 Listine ima v okviru pravice do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega varstva pred sodiščem. Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče. Vsakdo ima možnost svetovanja, obrambe in zastopanja.

V skladu s členom 48(2) Listine je v okviru domneve nedolžnosti in pravice do obrambe vsakemu obdolžencu zagotovljena pravica do obrambe.

Upošteveno madžarsko pravo:

Davek na oglaševanje je bil kot prometni davek oziroma davek na potrošnjo v domač pravni sistem z zakonskim namenom uveljavitve načela sorazmerne porazdelitve javnih bremen uveden z Ratv. (razglašen: 17. junija 2014, začetek veljave v skladu s členom 7(1) zakona št. XXXIV iz leta 2014).

S členom 172, točka 1, zakona št. LXXIV iz leta 2014 je bil člen 3(1) Ratv. glede zavezanca za plačilo davka na oglaševanje s 1. januarjem 2015 spremenjen tako, da je bilo besedilo „davčni zavezanec“ nadomeščeno z besedilom „davčni zavezanec – ne glede na sedež“.

Člen 2(1)(e) Ratv. določa, da se davek na oglaševanje plačuje od odplačne spletne objave oglasov, ki so pretežno v madžarskem jeziku, ali objavljeni na spletni strani, ki je pretežno v madžarskem jeziku.

V skladu s členom 2(2)(b) Ratv. se davek na oglaševanje plačuje od naročila objave oglasov, razen, če je naročnik objave oglasa:

(ba) od davčnega zavezanca iz člena 3(1) zahteval izdajo izjave iz člena 3(3) in lahko to zanesljivo dokaže in

(bb) če izjave, ki jo je zahteval v skladu s točko (ba), ni prejel v 10 delovnih dneh od prejema računa ali računovodskega izkaza o objavi oglasa in

(bc) če je dejstvo iz točke (ba), osebo objavitelja in protivrednost objave prijavil državnemu davčnemu organu.

Člen 3(3) Ratv. določa, da mora davčni zavezanec iz odstavka 1 na računu ali računovodskem izkazu o protivednosti objave oglasa ali v drugi listini (predvsem na primer pogodbi o objavi oglasa) izjaviti, ali bremeni obveznost plačila davka njega in bo izpolnil obveznost oddaje davčne napovedi in plačila davka, ali pa, da ga v davčnem letu ne bremeni obveznost plačila davka od objave oglasov.

Člen 7/B(1) Ratv. določa, da se mora davčni zavezanec iz člena 3(1), ki ga državni davčni organ ni registriral kot davčnega zavezanca za katero od dajatev, v 15 dneh od začetka opravljanja obdavčljive dejavnosti iz člena 2(1) registrirati na obrazcu, ki ga je za to standardiziral državni davčni organ.

Odstavek 2 določa, da če davčni zavezanec iz odstavka 1 ne izpolni obveznosti registracije, državni davčni organ – ob pozivu na izpolnitev obveznosti – prvič naloži globo za opustitev v višini 10 milijonov HUF.

V skladu z odstavkom 3 državni davčni organ, če ponovno ugotovi opustitev, naloži globo za opustitev v višini trikratnega zneska predhodno naložene globe za opustitev.

Odstavek 4 določa, da državni davčni organ opustitev registracije iz odstavka 1 ugotovi dnevno z odločbo, ki z vročitvijo postane dokončna in izvršljiva, zoper njo je dovoljen upravni spor. V upravnem sporu so dovoljeni samo listinski dokazi, sodišče pa odloči brez obravnave.

Člen 7/D Ratv. določa, da lahko državni davčni organ istemu davčnemu zavezancu na podlagi členov 7/B in 7/C naloži globo za opustitev v skupnem znesku največ 1 milijarde HUF.

V skladu s členom 17(1)(b) Art. za družbe s sedežem na Madžarskem davčni zavezanec obveznost registracije pri državnem davčnem in carinskem organu samodejno izpolni z vložitvijo zahteve za vpis v sodni register (izpolnjenega obrazca) in njenih prilog ter predlogom na izdajo davčne številke, zaradi česar se določbe členov 7/B in 7/D Ratv. za družbe s sedežem na Madžarskem ne morejo uporabiti in se uporabljajo za družbe s sedežem v tujini.

Člen 172 Art. določa, da se lahko davčni zavezanec za opustitev obveznosti prijave (registracije, prijave spremembe), posredovanja podatkov, odprtja transakcijskega računa ali oddaje napovedi kaznuje z globo v znesku 500.000 ali 1.000.000 HUF.

Člen 172(7) Art. določa, da davčni organ davčnega zavezanca, ki opusti obveznost registracije, prijave, prijave sprememb, oddaje napovedi, posredovanja podatkov ali odprtja transakcijskega računa, ob določitvi roka pozove – v primeru opustitve obveznosti izstavitve potrdila lahko pozove – na izpolnitev obveznosti. Z izjemo vloge za opustitev iz odstavka 1, točka (f), je treba, če davčni zavezanec obveznosti ni izpolnil do roka iz predhodne odločbe, s katero mu je bila naložena izpolnitev obveznosti, ob določitvi novega roka naložiti dvakratnik izrečene globe. Če se obveznost izpolni, se lahko globo, naložena na podlagi prejšnje

povedi tega odstavka, omili brez omejitev. Če je davčni zavezanec v postopku sodne ali prostovoljne likvidacije ali prisilnega izbrisa in ob naložitvi globe za opustitev že nima možnosti za izpolnitev, davčni organ poziva iz prve povedi tega odstavka ne izda.

Razlogi za postopek predhodnega odločanja:

Sodišče Evropske unije je že v več odločbah opozorilo, da je nacionalna ureditev, ki omogoča, da posamezne države članice državljanke in družbe drugih držav članic brez primerne razloga obravnavajo pravno manj ugodno, kot svoje državljanke in družbe, v nasprotju s pravom Unije. Ta posebna prepoved diskriminacije zajema tudi posredno diskriminacijo, pri kateri razlikovanje ne temelji neposredno in jasno na državljanstvu ali sedežu zadevnih podjetij, vendar ureditev v manj ugoden položaj postavlja dejansko in predvsem tujce. Posredna diskriminacija je dopustna samo, če je objektivno utemeljena z nujnimi razlogi v javnem interesu, če je izbrani instrument urejanja primeren za uresničitev zastavljenega cilja in ne presega tistega, kar je potrebno za dosego tega cilja.

Sodišče Evropske unije je tudi razsodilo, da čeprav spada neposredno obdavčenje v pristojnost držav članic, lahko države članice to pristojnost izvajajo le ob upoštevanju prava Unije in upravni ukrepi ali sankcije ne smejo presegati tistega, kar je nujno potrebno za uresničitev zastavljenega cilja, in tudi sankcija ne sme biti tako nesorazmerna glede na težo kršitve, da bi to oviralo svoboščine, določene s Pogodbo.

V obrazložitvi predloga Ratv. je v zvezi s členom 7/B navedeno:

Zakon št. XXII iz leta 2014 o davku na oglaševanje v svoj domet na celovit način pritegne objavo oglasov na različnih platformah, saj upošteva, da zahtevi po konkurenčni nevtralnosti ustreza obdavčitev, ki ni odvisna od platforme. Kritično področje ureditve je obveznost plačevanja davka od oglasov, objavljenih na svetovnem spletu, ker – čeprav je davčna obveznost nesporna in očitna – v tem primeru davčni zavezanec, ki oglas objavi, zlahka ne izpolni svoje davčne obveznosti, še posebej če nima sedeža na Madžarskem. Veljavna ureditev si s tem, da je davčni zavezanec naročnik oglasa, oziroma možnostjo naročnika, da davčnemu organu prijavi, kdo je objavitelj, že sedaj prizadeva individualizirano doseči možnost uveljavitve davčne obveznosti (obveznost registracije, podaje izjave, vložitev napovedi, plačila davka) objavitelja oglasa. Vendar so na podlagi izkušenj potrebni nadaljnji koraki, da bi ureditev objavitelja prisilila k izpolnitvi redne davčne obveznosti.

Predložitveno sodišče je prišlo do ugotovitve, da je združljivost člena 7/B Ratv. s pravom Unije vprašljiva, in te dvome je dodatno podkrepil Sklep Komisije (EU) 2017/329 z dne 4. novembra 2016, s katerim je ta ugotovila, da Ratv. na več točkah krši pravila Unije o državnih pomočeh, nakar je Parlament 16. maja 2017 sprejel predlog zakona št. T/14684, ki se je nanašal na njegovo spremembo, in s tem posredno priznal protipravnost veljavne ureditve. Sodišče ne glede na to, da

se sprememba ni nanašala na obveznost registracije, ki je predmet tega spora, ampak na obveznost plačila davka na oglaševanje, šteje, da nezakonit, retroaktivno odpravljen davek ne more biti podlaga za obveznost registracije v register davčnega organa.

Ratv. določa dnevno sprejetje odločb, znesek globe, ki v petih dneh doseže 1 milijardo HUF in izdajo odločb na isti pravni podlagi na način, da se globa za opustitev dnevno v trikratnem znesku izreče tako, da se davčni zavezanec še ni seznanil s predhodno odločbo in je zato nemogoče, da svojo opustitev odpravi do naslednje naložitve globe. To pomeni, da določbe Ratv. o globi za opustitev predpisujejo sistem sankcij, ki je strogo povračilen in kaznovalen, zato je mogoče, da so v nasprotju s pravom Unije, ker se lahko v skladu s členom 7/D Ratv. družbi s sedežem v tujini, ki ne izpolni obveznosti registracije iz člena 7/B Ratv., naloži globa za opustitev v skupnem znesku največ 1 milijarde HUF, medtem ko je najvišji znesek globe, ki se lahko v skladu s členom 172(2) in (7) Art. zaradi opustitve obveznosti prijave, registracije, prijave sprememb ali oddaje davčne napovedi naloži gospodarskim družbam s sedežem na Madžarskem, bistveno milejši (izreče se lahko globa do 500.000 ali 1 milijona HUF). Poleg tega lahko družbe, ki sicer opravljajo enako storitev kot tožeča stranka, vendar imajo sedež na Madžarskem, obveznosti iz Ratv. izpolnijo bistveno lažje in tudi sankcije, ki se jim lahko izrečejo, so nesorazmerno milejše. Glede na to, da se lahko celotni znesek globe za opustitev z dnevnim sprejetjem odločb davčnemu zavezancu izreče v petih dneh, je za tuje družbe nemogoče, da bi preprečile rast zneska globe za opustitev.

Po mnenju predložitvenega sodišča za nacionalna sodišča ne obstajajo natančne smernice Sodišča v zvezi z vprašanji, ki se postavljajo v tem postopku, hkrati pa sta obveznost registracije iz člena 7/B Ratv. in globa za opustitev, ki se naloži, če do registracije ne pride, hudo diskriminatorni za družbe, ki so bile ustanovljene v drugi državi članici in nimajo sedeža na Madžarskem, tako tudi za tožečo stranko, in lahko povzročita omejitev svobode opravljanja storitev znotraj Unije. Pri izbiri sankcij mora država članica upoštevati načelo sorazmernosti in znesek globe, s katerim je določena obveznost, ki je lahko kar 2000-krat višja, je mogoče z načelom sorazmernosti uskladiti le, če je – tudi ob upoštevanju teže kršitve – potreben zaradi možnosti uveljavljanja in prevencije, in vprašljivo je, ali so določbe iz člena 7/B v skladu s to zahtevo.

Po mnenju sodišča se postavlja tudi vprašanje kršitve pravice do dobrega upravljanja iz člena 41(1) Listine, ker se globa za opustitev v trikratnem znesku dnevno naloži tako, da se ponudnik storitev s sedežem v tujini še ni seznanil s prejšnjo odločbo in je zato nemogoče, da do naložitve naslednje globe odpravi to opustitev in bo zato znesek globe gotovo dosegel najvišji znesek globe 1 milijarde HUF.

Upravno sodišče, ki obravnava to zadevo, se sprašuje tudi, ali je kršen člen 41(1) in (2)(a) Listine, če odločbe ni mogoče izpodbijati s pritožbo in je dovoljen le

upravni spor, v katerem so dovoljeni izključno listinski dokazi in mora sodišče v zadevi odločiti brez obravnave.

Predložitveno sodišče Sodišče Evropske unije prosi za smernice, ali je predstavljena nacionalna ureditev v skladu s členoma 18 in 56 PDEU ter členom 41(1) in (2)(a) Listine.

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [postopkovne določbe nacionalnega prava]

Budimpešta, 13. julij 2018.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [podpisi]

DELOVNI DOKUMENT